

فصلنامه دانش انتظامی سمنان ، دوره پانزدهم ، شماره پنجاه و هشتم ، زمستان ۱۴۰۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۱۰/۰۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۱۱/۰۵

صفحات: ۱۰۰-۸۴

نگاهی به تعامل و هم افزایی دادگستری با نیروی انتظامی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان

جوان استان سمنان

نویسنده:

سیدمهدی احمدی بالادهی^۱*

چکیده

زمینه و اهداف: صیانت از زنان یکی از مسائل مهم اجتماعی است که در نظام‌های قانونی و اجتماعی بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته است. در این راستا، پلیس و سازمان‌های حمایتی نقش کلیدی در ایجاد امنیت و رفاه برای زنان ایفا می‌کنند. از این رو هدف پژوهش حاضر، نگاهی به تعامل و هم افزایی دادگستری با نیروی انتظامی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان استان سمنان است.

روش: روش این پژوهش، از حیث هدف، کاربردی و از نظر ماهیت و نوع روش توصیفی - تحلیلی صورت از نوع اسنادی است و اطلاعات و داده‌های مورد نیاز برای این پژوهش در قالب داده‌های کتابخانه‌ای می‌باشد که منابع مورد نظر از طریق جمع‌آوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای و استفاده از کتاب‌ها، مقالات و پایان‌نامه‌ها از طریق فیش برداری جمع‌آوری گردیده است. یافته‌ها: یافته‌ها نشان‌دهنده آن است که این تعامل و هم افزایی با خدمت‌رسانی و مسئولیت‌پذیری و تلاش مضاعف نیروی انتظامی نقش مهمی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان ایفا می‌کند، این تعامل و هم افزایی مجموعه انتظامی و قضایی، تضمین‌کننده امنیت اجتماعی پایدار در سطح استان خواهد بود. به عبارتی تعامل و هم افزایی بین دادگستری و نیروی انتظامی، یک رکن اساسی در تأمین امنیت اجتماعی عموم مردم علی‌الخصوص زنان جوان است و باید با برنامه‌ریزی دقیق و اجرای صحیح، به ارتقای امنیت و آرامش در جامعه کمک کند.

نتایج: نتایج پژوهش حاکی از آن است که از بین سازمان‌ها، دادگستری و بسیج، سهم بیشتری در هدایت امنیت اجتماعی به همراه تعامل با نیروی انتظامی دارند. نیروی انتظامی می‌تواند از طریق برنامه‌های آموزشی و فرهنگ‌سازی پلیس و تعامل آن با دستگاه قضایی در ارتقای امنیت زنان جوان در استان سمنان موثر باشد.

کلید واژه‌ها : تعامل و هم افزایی، دادگستری، نیروی انتظامی، امنیت اجتماعی، زنان جوان استان سمنان.

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد رشته مدیریت دولتی گرایش منابع انسانی و مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی -

۱. مقدمه

قانون اساسی و قانون تشکیل نیروی انتظامی، پلیس را به عنوان ضابط مسئول اجرا بخشی از وظایف قوه قضائیه در قبال امنیت و پیشگیری از جرم معرفی کرده است. از آنجایی که کیفیت تعامل و همکاری بین دو سازمان از شروط و ضرورت‌های اولیه امنیت و پیشگیری از جرم است (منظمی تبار، دوستدار، سمیعایی، ۱۴۰۱: ۲۰). به باور برخی اندیشمندان، ارتباطات بین سازمانی به عنوان یکی از بارزترین منابع سازمان‌ها تلقی می‌شود که همه سازمانها باید در حفظ و ارتقاء آن باید بکوشند. رویکرد ارتباطات بین سازمانی با تأکید بر ارتقاء امنیت، به این معناست که همه نهادهای اجتماعی و سازمانهای رسمی و غیررسمی در تأمین و حفظ امنیت عمومی، همراه با نیروی انتظامی، سهمیم هستند. ارتباطات بین سازمانی تا اندازه زیادی می‌تواند در جریان ارائه اطلاعات از راه فناوریهای اطلاعاتی، برای سازمانهایی که در این فرایندها شرکت دارند، کمک کند (عبدالرحمانی، حبیبزاده، ۱۳۹۵: ۲۶۱). تعامل و هم افزایی نیروی انتظامی با دادگستری به لحاظ ضابط قضائیه شناخته می‌شود، مسیر تعریف شده تری نسبت به سایر سازمان‌ها دارد و از این حیث می‌توان ادعا نمود، تعامل و هم افزایی نیروی انتظامی با دادگستری، ساختاریافته تر دنبال می‌شود (اخلاقی، مقیمی، میلانی، ۱۳۹۹: ۲۹۴). در نظام حقوقی هر کشور، همکاری مراجع انتظامی و دستگاه قضایی از اهمیت بالایی برخوردار است. مراجع انتظامی به عنوان نهادهایی که مسئول حفظ امنیت و نظم عمومی هستند، نقش تعیین‌کننده‌ای در اجرای قوانین و مقررات دارند. این مراجع، شامل پلیس و سایر سازمان‌های انتظامی هستند که به طور مستقیم با دستگاه قضا تعامل می‌کنند. در دنیای امروز، تأمین امنیت زنان یکی از مهم‌ترین مسائلی است که نیاز به توجه ویژه دارد. زنان در شرایط خاص، از جمله بحران‌های اجتماعی، جنگ‌ها یا ناآرامی‌های سیاسی، ممکن است با تهدیدات بیشتری مواجه شوند. در این راستا، پلیس به عنوان نهاد مسئول حفظ امنیت و قانون، نقش بسیار حیاتی را ایفا می‌کند. پلیس نه تنها باید به جلوگیری از بروز خشونت‌های خانگی و اجتماعی علیه زنان بپردازد، بلکه باید با ایجاد بستری امن، به آن‌ها در ادای حقوق و شکایات خود کمک کند. در دنیای امروزی که امنیت و نظم اجتماعی اهمیت بسیاری دارد، همکاری میان نهادهای قضایی و انتظامی به عنوان یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر به شمار می‌آید. حکم قضایی نه تنها چارچوبی قانونی برای فعالیتهای نهادهای انتظامی فراهم می‌کند، بلکه به آنها مجوزی می‌دهد تا در پیگیری جرایم و برخورد با ناقضان قانون، اقدامات لازم را انجام دهند. نهادهای انتظامی، از جمله پلیس و نیروهای امنیتی، نیازمند حمایت‌های قضایی هستند تا بتوانند به طور مؤثر به وظایف خود عمل کنند. این حمایت در خنثی‌سازی تهدیدات امنیتی و تأمین آرامش عمومی نقشی کلیدی دارد. یکی از ابعاد مهم این همکاری، صدور احکام قضایی برای

دستگیری و بازجویی از مظنونان است که باید با رعایت اصول قانونی و حقوق بشر صورت گیرد. همچنین، احکام قضایی زمینه‌ساز ایجاد بستری مناسب برای تحقیقات پلیسی و جمع‌آوری ادله می‌باشند، که در نهایت به تقویت نظام قضایی و افزایش اعتبار نهادهای و انتظامی منجر می‌شود. در نتیجه، همکاری مؤثر بین نهادهای قضایی و انتظامی مبتنی بر احکام قضایی، نه تنها لازمه تأمین امنیت اجتماعی جامعه است، بلکه به ارتقاء عدالت و حقوق بشر نیز می‌انجامد. در دنیای حقوقی، ارتباط مؤثر با دادگاه‌ها و نهادهای قضایی از اهمیت بالایی برخوردار است. امنیت اجتماعی از مفاهیم با اهمیت در دنیای امروز و در بسیاری از مباحث سیاسی، اجتماعی و اقتصادی می‌باشد. این مفهوم از ابتدایی‌ترین نیازهای هر جامعه بوده و جهت رشد و شکوفایی انسان‌ها و به تبع آن داشتن جامعه ای پویا و سرزنده و همچنین، در مسیر توسعه قرار گرفتن آن جامعه به امنیت اجتماعی نیاز دارد (مجتبی رفیعیان، اسماعیل پیری، سامان حیدری، ۱۴۰۰: ۱۷). برقراری امنیت اجتماعی یکی از مهمترین موضوع‌ها و دغدغه‌های همه کشورهای جهان است. اگر بگوئیم، کشورها و دولت‌ها براساس میزان امنیتی که برای شهروندان خود می‌آفرینند، مورد ارزیابی ملی و جهانی قرار می‌گیرند، چندان اشتباه نگفت‌هایم. بر همین اساس بیشترین بودجه‌ها، متخصص‌ترین نخبه‌ها و بیشترین زمان دولت‌ها صرف تأمین امنیت پایدار برای افراد و گروه‌های اجتماعی می‌شود (عبدالرحمانی، حبیب‌زاده، ۱۳۹۵: ۲۶۳). تعامل و هم‌افزایی نیروی انتظامی با دادگستری در حوز امنیت و پیشگیری از جر از عوامل مهمی محسوب می‌شود که می‌تواند امنیت اجتماعی را برای اقشار مختلف جامعه به ارمغان بیاورد هرچند وظیفه پیشگیری از جرم مطابق با بند ۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی ایران (اقدام مناسب برای پیشگیری از جرم و اصلاح مجرمین) بر عهد قوه قضائیه نهاد شد است، اما متولی بودن قوه قضائیه در پیشگیری از جرم به معنای نقش نداشتن دیگر سازمان‌ها و نهادها نمی‌باشد، بلکه دیگر سازمان‌ها و نهادها به عنوان ابزار قوه قضائیه برای پیشگیری از جرم محسوب می‌شوند (اخلاقی، مقیمی، میلانی، ۱۳۹۹: ۲۷۳). تعامل و هم‌افزایی مؤثر دادگستری با نیروی انتظامی، یک سرمایه‌گذاری بلندمدت برای ارتقای امنیت و عدالت در جامعه است و می‌تواند به ایجاد یک فضای امن و آرام برای زندگی شهروندان منجر شود. در نهایت، تعامل و هم‌افزایی مؤثر بین دادگستری با نیروی انتظامی، به عنوان دو رکن اصلی اجرای عدالت، به ارتقای امنیت و آرامش جامعه کمک شایانی می‌کند. امنیت اجتماعی مفهومی چندبعدی و پیچیده است و به حفظ ویژگی‌هایی اشاره می‌کند که بر مبنای آن افراد خود را عضوی از گروه یا جامعه قلمداد میکنند؛ به عبارتی دیگر با جنبه‌هایی از زندگی فرد در ارتباط است که هویت گروهی او را شکل می‌دهد. صیانت از زنان یکی از مسائل مهم اجتماعی است که در نظام‌های قانونی و اجتماعی بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته است. در این راستا، پلیس و سازمان‌های حمایتی نقش کلیدی در ایجاد امنیت و رفاه برای زنان ایفا می‌کنند. دستگاه قضایی و پلیس دو رکن اصلی در

تأمین امنیت اجتماعی هستند که با همکاری و تعامل موثر، می‌توانند امنیت و آرامش را در جامعه برقرار کنند. پلیس به عنوان ضابط قوه قضائیه، وظیفه اجرای قانون و برخورد با مجرمان را بر عهده دارد، در حالی که دستگاه قضایی با رسیدگی به پرونده‌های قضایی و صدور احکام، عدالت را اجرا می‌کند و به نظم و امنیت جامعه کمک می‌کند. دستگاه قضایی نقشی اساسی در برقراری امنیت در جامعه دارد. ارتباط و هماهنگی این دستگاه با سایر نهادهای امنیتی، به ویژه نیروی انتظامی، برای حفظ نظم و آرامش عمومی ضروری است. این هماهنگی شامل تبادل اطلاعات، همکاری در تحقیقات و اجرای احکام قضایی است. تعامل ناجا با قوه قضائیه به لحاظ اینکه ضابط قضایی شناخته می‌شود، مسیر تعریف شده تری نسبت به سایر نهادها و ارگان‌ها دارد و از این حیث می‌توان ادعا نمود، تعامل نیروی انتظامی با قوه قضائیه، ساختاریافته تر دنبال می‌شود (اخلاقی، مقیمی، میلانی، ۱۳۹۹: ۲۹۴). تعامل و همکاری بین دستگاه قضایی و نیروی انتظامی یکی از عوامل اساسی در تقویت امنیت اجتماعی است. این دو نهاد با همکاری و هم‌افزایی می‌توانند در پیشگیری از جرم، برخورد با مجرمان و ایجاد آرامش در جامعه نقش مؤثری ایفا کنند. ارتباط و هماهنگی بین دستگاه قضایی با پلیس برای تأمین امنیت اجتماعی در جامعه حیاتی است. این دو نهاد، با همکاری و هماهنگی نزدیک، می‌توانند به طور مؤثرتری در پیشگیری از وقوع جرم، مقابله با مجرمان و برقراری نظم و آرامش در جامعه عمل نمایند. ارتباط و هماهنگی بین دستگاه قضایی و پلیس، نقشی حیاتی در برقراری و حفظ امنیت اجتماعی دارد. این دو نهاد با همکاری و تعامل موثر می‌توانند به طور قابل توجهی در کاهش جرایم، ارتقای احساس امنیت و افزایش اعتماد عمومی نقش آفرینی کنند. در نهایت، اهمیت نقش پلیس و سازمان‌های حمایتی در حفاظت از زنان غیرقابل انکار است و با همکاری و حمایت از این نهادها، می‌توان آینده‌ای امن‌تر و عادلانه‌تر برای همه زنان ساخت. بطور خلاصه، تعامل و هماهنگی بین دستگاه قضایی و پلیس، یک ضرورت برای برقراری امنیت پایدار در جامعه است و باید با تقویت این همکاری، به ارتقای سطح امنیت و آرامش در جامعه کمک کرد. تعامل دستگاه قضایی و نیروی انتظامی، موجب تقویت امنیت اجتماعی در جامعه می‌شود. برای اینکه پلیس بتواند وظایف خود را به درستی انجام دهد و دستگاه قضایی نیز بتواند به پرونده‌ها رسیدگی عادلانه داشته باشد، هماهنگی بین این دو نهاد ضروری است. در نهایت، می‌توان گفت که تعامل و همکاری بین دستگاه قضایی و پلیس، به عنوان دو رکن اساسی تأمین امنیت اجتماعی، نقش حیاتی در حفظ آرامش و نظم عمومی جامعه ایفا می‌کند. به طور خلاصه، امنیت پایدار یک مفهوم چندبعدی است که نیازمند تلاش و همکاری همه جانبه برای ایجاد یک جامعه سالم، پیشرفته و باثبات است. می‌توان گفت نقش پلیس و دستگاه قضایی از مؤلفه‌های اساسی و تأثیرگذار در کارآمدسازی سیاست‌ها و برنامه‌های امنیت پایدار در جامعه است. این نقش از سوی مقامات رسمی، قضایی، ضابطین و در یک کلام نیروهای انتظامی و از سوی دیگر، شامل و

مقامات قضائی و نهادها و سازمانهای مسئول ذیربط آن را در برمی گیرد. مسئله تعامل سازمانی با محیط، در زمره مهمترین مسائل پیش روی سازمان ها می باشد(اخلاقی، مقیمی، میلانی، ۱۳۹۹: ۲۸۲). در نهایت، تعامل و تفاهم مؤثر دستگاه قضایی و نیروی انتظامی، یک سرمایه گذاری بلندمدت برای ارتقای امنیت و عدالت در جامعه است و می تواند به ایجاد یک فضای امن و آرام برای زندگی شهروندان منجر شود بنابراین، تعامل قوی و کافی پلیس و دستگاه قضایی، باعث ارتقای ارتقای نظم و امنیت جامعه علی الخصوص برای زنان می شود. با این حال برای آنکه تعامل نیروی انتظامی با دستگاه قضائی در حوز امنیت بتواند به بهترین شکل ممکن نمود پیدا کند و قابلیت اجرایی بیابد، نیازمند همکاری، مشارکت و تعامل نیروی انتظامی با قوه قضاییه می باشد. به هرترتیب سازمان های رسمی و غیررسمی مرتبط با امنیت، همانند دادگستری برای بقا در محیط، اغلب روابط مداومی را با نیروی انتظامی برقرار می کنند و این به عنوان شیوه ای در نظر گرفته می شود که از راه آن سازمانها می توانند هم بر محیط و هم بر چالش های فراوانی که برای آنها و در کل آن برای جوامع به وجود می آید، غلبه کنند. از آنجایی که وابستگی نهادهای مختلف جامعه زمینه تحقق نظم و امنیت را فراهم می سازد و فراجا بایستی با محیط، تعامل مناسبی داشته باشد، در این پژوهش تلاش شد تا زمینه ها و بسترهای تسهیل کنند تعامل فراجا با قوای سه گانه از جمله قوه قضائیه به لحاظ قانونی و اسناد بالادستی (قانون نیروی انتظامی؛ سند چشم انداز ۱۴۰۴؛ رهنمودهای مقام معظم رهبری)، ساختاری (سبک رهبری؛ استراتژی سازمانی) و مدیریتی(مهارت های مدیریتی) مورد بررسی و شناخت قرار گیرد. و ضمن بهره گیری از نظرات کارشناسان در زمینه شناسایی نقاط ضعف و قوت فراجا در برقراری تعامل و هم افزایی دادگستری با نیروی انتظامی، به ارائه راهکار پرداخته شود. ایده تألیف این پژوهش از آنجا به ذهن محقق خطور کرد که محقق طی سال ها کار در فرماندهی انتظامی و همچنین بازدیدهایی که از واحدهای اجرایی مختلف انتظامی انجام داده و پای صحبت های ماموران نشسته، یکی از مهمترین مشکلات و دغدغه های عنوان شده توسط متولیان امنیت در ایران، مشکلات مربوط به دادگستری بوده که در این پژوهش، تعامل نیروی انتظامی و دادگستری در حوزه های مختلف امنیت احصاء و سپس با بهره گیری از روش های تحقیق، مشخص می شود. بر همین اساس، پژوهش پیش رو بر آن است تا به این سوال پاسخ دهد که تعامل و هم افزایی دادگستری با نیروی انتظامی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان استان سمنان چه تاثیری دارد.

۲. پیشینه پژوهش

با توجه به بررسی اسنادی صورت پذیرفته در ارتباط با موضوع تحقیق حاضر در مراکز تحقیقاتی نیروی انتظامی و سایر مراکز علمی، تحقیقات مشابه ای در زمینه نگاهی به تعامل و هم افزایی

دادگستری با نیروی انتظامی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان استان سمنان انجام، مواردی به شرح ذیل ارائه می گردد.

احمدی بالادهی (۱۴۰۳) در مقاله ایی به تحلیلی بر نقش تعامل بین کارآگاهان پلیس و مراجع قضایی کیفری در کشف جرم (مود مطالعه: فرماندهی انتظامی استان مازنداران) به این نتیجه رسیده اند که تعامل بین کارآگاهان پلیس و مراجع قضایی کیفری با مراجع قضایی در کشف جرم تاثیر مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین مولفه های تعامل بین کارآگاهان پلیس و مراجع قضایی کیفری شامل (تعامل آزمایشگاهی، تعامل اطلاعاتی، تعامل عملیاتی و تعامل تحقیقاتی) در کشف جرم اثر مثبت و معناداری وجود دارند.

افشاری، اکبری (۱۴۰۳) در مقاله ایی به نقش قوه قضائیه در تأمین امنیت روانی شهروندان در راستای احیای حقوق عامه که به روش توصیفی و تحلیلی نگارش شده است. به این نتیجه رسیده اند که محوری حقوق و آزادیهای شهروندان و جلب اعتماد آنان از مسیر رعای اصل حاکمی قانون از جمله اقدامات مؤثر در راستای ارتقای سطح امنی روانی است.

منظمی تبار، دوستدار، سمیعانی، رفیعی دولت آبادی، منظمی تبار (۱۴۰۱) در مقاله ایی به آسیب شناسی تعامل پلیس و قوه قضائیه در پیشگیری از جرم که روش این تحقیق توصیفی از نوع پیمایشی بوده و به این نتیجه رسیده اند که در سطح شناختی و فرهنگ سازمانی موانع جدی برای تحقق ماموریت پیشگیری از جرم وجود دارد که از مصادیق آن می توان به نداشتن سند همکاری و برنامه مشترک بین دو سازمان اشاره کرد.

شیدائیان (۱۴۰۰) در مقاله ایی به مؤلفه های مدل مطلوب روابط دادسرا و پلیس در نظام دادرسی کیفری جمهوری اسلامی ایران که به روش کتابخانه ای انجام و به این نتیجه رسیده اند که مدل روابط دادسرا و پلیس از منظر این پژوهش، زمانی مطلوب است که بر کارایی و اثربخشی کشف، تعقیب و تحقیق جرائم اثرگذار باشد. یافته ها حاکی از آن است که مؤلفه های مدل مطلوب روابط دادسرا و پلیس ایران، عبارتند از: ۱. اختصاص عملکرد کشف جرم به پلیس انتظامی، ۲. هم سطحی نهادهای دادسرا و پلیس انتظامی و ارتباط دوسویه مبتنی بر مدل شبکه ای میان آن دو، ۳. اختصاص عملکرد اجرای تحقیق به پلیس قضایی، ۴. تفکیک مقام قضایی تحقیق بر اساس شدت جرائم، ۵. غیرهم سطحی نهاد پلیس قضایی و دادسرا؛ همراه با حاکمیت منعطف و معتدل دادسرا بر پلیس قضایی.

اخلاقی، مقیمی، میلانی (۱۳۹۹) در مقاله ایی به طرح الگوی تعامل ناجا با قوای سه گانه در حوزه پیشگیری از جرم که روش انجام این پژوهش از نوع علی-مقایسه ای است. به این نتیجه رسیده اند

که پیشگیری از وقوع جرم مستلزم ایجاد سازوکارها و تدارک اقدام هایی است که به مشارکت نیروی انتظامی، نهادها، قوای سه گانه، مؤسسه های مأمور به خدمت عمومی و شهرداری ها، رسانه و تهامین می شود.

دعاگویان، هندیانی، یاوری، عبدی نژاد، عزیزی(۱۳۹۷) در مقاله ایی به آسیب شناسی تعامل پلیس و دستگاه قضایی در فرآیند جرم یابی به این نتیجه رسیده اند که آسیب های تعامل پلیس و دستگاه قضایی در فرآیند جرم یابی به دو صورت کلان و خرد، تحت تأثیر عواملی دوجانبه از طرف پلیس و دستگاه قضایی قرار دارند که در این میا، ن بسیاری از عوامل به نحوه ی عملکرد نامناسب دستگاه قضایی برمی گردد

عبدالرحمانی، حبیب‌زاده(۱۳۹۵) در مقاله ایی به نقش ارتباطات بین سازمانی نیروی انتظامی در ارتقاء امنیت عمومی (مورد مطالعه: شهر بندرعباس) که روش این پژوهش، توصیفی- تحلیلی از نوع پیمایشی است. به این نتیجه رسیده اند که از بین سازمانها، سازمانهای مردمنهاد، بسیج و شوراهای اسالمی شهر، سهم بیشتری در هدایت امنیت سواحل به همراه تعامل با نیروی انتظامی دارند.

محمودی، مندنی(۱۳۹۵) در مقاله ایی با عنوان بررسی نقش پلیس و تعامل آن با دستگاه قضایی در کاهش میزان بزهکاری به این نتیجه رسیدند که توجه به محیط و تلاش در راه اصلاح آن که در امر پیشگیری موثر است باید از وظایف پلیس به شمار رود و سعی شود با همکاری سایر سازمانهای دولتی و غیردولتی موثرترین نوع پیشگیری به کار رود و با توجه به شرایط موجود، جامعه مدیریت شود تا در وظایف خود موفق گردد.

میرفردی، کوشا(۱۳۹۴) در مقاله ایی با عنوان بررسی نقش پلیس و تعامل آن با دستگاه قضایی در کاهش میزان بزه کاری طی ده سال گذشته در استان بوشهر که به روش توصیفی- پیمایشی انجام شده است. به این نتیجه رسیده اند که پلیس به عنوان نیرویی امنیتی باید از منظر امنیتی اشراف کامل به انواع جرائم داشته باشد لذا بزه کاری اطفال و نوجوانان یکی از انواع جرائم ویژگی هایی دارد که آن را از بزه کاری بزرگسالان متمایز می سازد

جزینی، نوائی، محمدی(۱۳۹۲) در مقاله ایی به تعامل نیروی انتظامی با بسیج در پیشگیری از جرایم امنیتی که این پژوهش کاربردی و به روش توصیفی- پیمایشی انجام شده است. به این نتیجه رسیده اند که تعامل پلیس با بسیج در پیشگیری از جرایم امنیتی (ناآرامی های شهری) موثر بوده است. همچنین تفکر و ترویج فرهنگ بسیجی، مشارکت نهادی، حمایت های قانونی و قضایی از مشارکت جویان در پیشگیری از جرایم امنیتی به ویژه در ناآرامی های شهری نقش موثر دارد.

پانچ، موریس^۱ (۲۰۱۷)، در پژوهشی با عنوان مدیریت زمان در سازمان های پلیسی به این نتیجه رسیدند که پلیس در یک نقطه عطف آشفته قرار دارد و سرعت تغییر با تشدید تأکید بیشتر بر کاهش جرم و توام با ریاضت اقتصادی شرایطی را به وجود آورده که پلیس به ناچار باید به سمت مدیریت زمان پیش رفته و یکی از ظرفیت های موجود برای مدیریت زمان، تعامل با نهادهای دیگر از جمله نهادهای قضایی برای کاهش زمان کشف جرم می باشد.

جونز و همکاران^۲ (۲۰۰۴) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که اثرات راهبردهای مدیریتی را از راه ارتباطات بین سازمان ها برای حفظ یک تصویر مثبت است.

مرور تحقیقات انجام شده در داخل کشور نشان می دهد که تعامل پلیس با دستگاه قضائی، امری رو به افزایش است و دلیل اصلی آن وابستگی کارکردی دستگاه ها با یکدیگر است و از سوی دیگر به دلیل پیچیدگی مسائل اجتماعی، پلیس و نیروهای نظامی ناگزیر به برقراری چنین تعاملی می باشند. از سوی دیگر کاهش هزینه ها و تعقیب نفع سازمانی این سازمان ها را وادار می کند که به این تعامل روی خوش نشان دهند و درگیر در نوعی از فرآیند مبادله شوند تحقیقات انجام شده در درجه اول بر فواید چنین تعاملی تأکید دارند. در این بین محقق با بررسی تمامی پژوهش های انجام شده و استفاده از نکات مؤثر و مفید هر پژوهش، متغیرهایی را از این پژوهش های دیگر استخراج نموده و در ادامه به بررسی مبانی نظری هر یک از متغیرها پرداخته است. هرچند در بیشتر این مطالعات، تعامل و همکاری دستگاه قضائی و پلیس در تأمین امنیت اجتماعی زنان گزارش شده اما در تعداد محدودی از آنها نتایجی متفاوت به دست آمده است. این بدان معنا است که لزوماً نتایج حاصل از یک پژوهش و یا حداقل تمامی نتایج حاصل از آن، قابل تعمیم به جغرافیا و شرایط دیگر نبوده و بررسی دقیق ارتباط، نیازمند انجام پژوهش های بومی و نوین است.

۳. مروری بر ادبیات پژوهش

۳.۱. مفهوم امنیت اجتماعی

اصطلاح امنیت اجتماعی اولین بار توسط باری بوزان در کتاب مردم، دولت ها و هراس مطرح شد. مقوله امنیت، تاریخی به بلندای حیات اجتماعی بشر دارد. امنیت اجتماعی به عنوان یکی از حساس ترین و مهمترین نوع امنیت، از عناصر اساسی حیات انسان هاست (محسنی، ۱۳۸۸: ۱). امنیت یعنی فقدان عوامل تهدید کننده فرد. امنیت در لغت فارسی به ایمن شدن، در امان بودن و بی بیم

1 . Maurice Punch

2 . Jones et al

بودن، اطمینان خاطر یافتن و برطرف شدن ترس و بیم معنا شده است. در فرهنگ لغت دهخدا، امنیت به معنای بی خوفی و امن^۱ تعریف شده است و نشان از حالتی دارد که فرد در آن دچار ترس و نگرانی نشود. به طور کلی، امنیت به معنای حالت یا شرایطی است که در آن فرد یا جامعه از خطرات و تهدیدها در امان باشد. در دیدگاه سنتی امنیت صرفاً به معنای حصول شرایط فردی، گروهی و اجتماعی است که عاری از خشونت و پرخاشگری باشد. در دیدگاه مدرن و نوین امنیت هم ایمنی ناشی از فقدان خشونت را در بر می گیرد و هم مبتنی بر شرایطی است که انسان به لحاظ شغلی، خانوادگی، فکری و عقیدتی سیاسی، فرهنگی و مانند آن نیز در آسودگی یا رفاه و آسایش باشد(عباسی، صولتی، دهانی، ۱۴۰۱). امنیت اجتماعی به وضعیتی اشاره دارد که در آن افراد یک جامعه به طور کلی از خطرات و تهدیدهای مختلف در ابعاد مختلف زندگی خود در امان هستند. امنیت اجتماعی مفهومی چندبعدی و پیچیده است و به حفظ ویژگی هایی اشاره می کند که بر مبنای آن افراد خود را عضوی از گروه یا جامعه قلمداد می کنند؛ به عبارتی دیگر با جنبه هایی از زندگی فرد در ارتباط است که هویت گروهی او را شکل می دهد(ویور و بوزان^۱، ۱۹۹۸). امنیت اجتماعی به وضعیتی اشاره دارد که در آن افراد یک جامعه به طور کلی از خطرات و تهدیدهای مختلف در ابعاد مختلف زندگی خود در امان هستند و احساس امنیت می کنند. به عبارتی دیگر، امنیت اجتماعی تحت قواعد اخلاق غریزی و تجربی بنا می شود تا بدین وسیله بتواند گرایش زیستی و زیست اجتماعی را ارضا نماید(امانت، ۱۳۸۶). امنیت اجتماعی به عنوان یکی از حساس ترین و مهمترین نوع امنیت، از عناصر اساسی حیات انسانهاست(محسنی، ۱۳۸۸: ۱). امنیت اجتماعی به مجموعه شرایطی اطلاق می شود که در آن افراد با اطمینان خاطر و بدون ترس از آسیب های اجتماعی و اقتصادی زندگی می کنند(حقیقی، ۱۴۰۴). امنیت اجتماعی، به توانایی جامعه برای حفظ ویژگیهای اساسی خود در برابر شرایط متحول و تهدیدات واقعی یا احتمالی مربوط است(گازولا^۲، ۲۰۱۹).

۳. ۲. مفهوم تعامل و هم افزایی

تعامل و هم افزایی یکی از اجزای حیاتی در دستیابی به اهداف سازمانی است. تعامل و هم افزایی در سازمان ها یکی از مهم ترین ابزارهای جامعه متمدن امروزی و از موثرترین عوامل در رشد انسان هست(شیرین نژاد، حسینی، ۱۴۰۲). اصولاً هر نوع ارتباط فرد با افراد دیگر یا با محیط، تعامل نامیده می شود. واژه تعامل در زبان فارسی به معنای ارتباط و تبادل نظر یا عمل میان دو یا چند

1 . Weaver & Buzan

2 . Gazzola

طرف به کار می‌رود. تعامل و همکاری در لغت نامه به معنی همراهی، همیاری، دستیار، شراکت، هم‌پیشگی، همدستی، هم‌شغلی است. ابزارهای تعامل سازمانی در واقع یکی از مهمترین جنبه‌های هر استراتژی سازمانی موفق هستند. اما در فرهنگ کار سازمانی مفهوم تعامل به معنای کار کردن یک یا چند نفر از اعضای یک سازمان برای تکمیل یک پروژه یا توسعه ایده‌ها یا فرآیند یک سازمان است. اما در فرهنگ کار سازمانی مفهوم تعامل به معنای کار کردن یک یا چند نفر از اعضای یک سازمان برای تکمیل یک پروژه یا توسعه ایده‌ها یا فرآیند یک سازمان است. تعامل وهم‌افزایی سازمانی به مجموعه‌ای از فرآیندها و فعالیت‌ها اطلاق می‌شود که در آن افراد، گروه‌ها و بخش‌های مختلف یک سازمان با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند تا اهداف مشترک را به دست آورند. این تعاملات می‌توانند شامل ارتباطات رسمی و غیررسمی، همکاری‌های تیمی، تبادل اطلاعات و تصمیم‌گیری‌های مشترک باشند. تعامل وهم‌افزایی در سازمان به معنای همکاری بخش‌های مختلف برای خلق نتایجی است که از مجموع تلاش‌های فردی فراتر می‌رود (کریمی، ۱۴۰۴).

۳.۳. تعامل وهم‌افزایی در دادگستری

در دنیای حقوق، هماهنگی و انسجام در تصمیمات قضایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این مفهوم به معنای تطابق و توافق در احکام و رویه‌های قضایی بین محاکم مختلف و همچنین بین قضات در یک مرجع قضایی است. ارتباط و هماهنگی در دستگاه قضایی به معنای ایجاد یکپارچگی و همکاری بین بخش‌های مختلف این دستگاه و همچنین با سایر نهادهای مرتبط با عدالت است. این امر برای اجرای صحیح و عادلانه قوانین و مقررات، حفظ حقوق شهروندان و پیشگیری از تضییع حقوق آنها ضروری است. به طور خلاصه، ارتباط و هماهنگی در دستگاه قضایی، یک ضرورت اساسی برای اجرای صحیح و عادلانه قوانین و مقررات و حفظ حقوق شهروندان است. با بهره‌گیری از راهکارهای مناسب و تقویت فرهنگ همکاری، می‌توان این مهم را محقق ساخت. هماهنگی در تصمیمات قضایی نه تنها به ایجاد اعتماد عمومی در سیستم قضایی کمک می‌کند، بلکه باعث کاهش اختلاف نظرها و تضادهای قانونی می‌شود. هماهنگی و انسجام در تصمیمات قضایی یک عامل کلیدی در بهبود نظام قضایی و افزایش اعتماد عمومی به آن است. با پیاده‌سازی روش‌های مناسب و بهره‌گیری از فناوری، نهادهای قضایی می‌توانند گام‌های مؤثری در راستای کاهش اختلاف‌ها و افزایش شفافیت در احکام قضایی بردارند.

۳.۴. راه‌های تقویت ارتباط و هماهنگی

برگزاری جلسات منظم: تشکیل جلسات مشترک بین مسئولان نیروی انتظامی و دستگاه قضایی برای بررسی مسائل و هماهنگی اقدامات.

به روزرسانی قوانین و مقررات: تدوین قوانین و مقرراتی که به همکاری بهتر این دو نهاد کمک کند. استفاده از فناوری: بهره‌گیری از فناوری اطلاعات و ارتباطات برای تسهیل تبادل اطلاعات و همکاری بین این دو نهاد. آموزش مشترک: برگزاری دوره‌های آموزشی مشترک برای کارکنان نیروی انتظامی و قضایی به منظور ارتقای دانش و مهارت‌های آنها در زمینه همکاری و هماهنگی. ارزیابی عملکرد: ارزیابی منظم عملکرد این دو نهاد و شناسایی نقاط قوت و ضعف برای بهبود همکاری‌ها.

۳. ۵. نقش پلیس

- پلیس به عنوان بازوی اجرایی دستگاه قضایی، نقش کلیدی در جمع‌آوری اطلاعات، تحقیقات اولیه، دستگیری مجرمان و اجرای احکام دارد.
- پلیس به عنوان ضابط قضایی، مسئولیت جمع‌آوری اطلاعات، تحقیقات مقدماتی و اجرای دستورات قضایی را بر عهده دارد.
- تعامل نزدیک با دستگاه قضایی، به پلیس امکان می‌دهد تا در چارچوب قانون و با بهره‌گیری از اطلاعات و دستورات قضایی، به وظایف خود عمل کند.
- پلیس باید با اتخاذ رویکردهای پیشگیرانه و تعامل با مردم، به کاهش جرایم و افزایش امنیت کمک کند (اخلاقی، مقیمی، میلانی، ۱۳۹۹: ۲۷۶).

۳. ۶. نقش دستگاه قضایی

- دستگاه قضایی نیز با رسیدگی به پرونده‌ها، صدور آرا و مجازات مجرمان، نقش بازدارندگی و اصلاحی در جامعه ایفا می‌کند.
- دستگاه قضایی مسئولیت رسیدگی به پرونده‌های قضایی و صدور حکم را بر عهده دارد.
- هماهنگی با پلیس در خصوص جمع‌آوری ادله و مستندات، به صدور آرای عادلانه و قانونی کمک می‌کند.
- دستگاه قضایی باید با حمایت از پلیس و اتخاذ تصمیمات قاطع در برخورد با مجرمان، به ارتقای امنیت جامعه کمک کند.

۳. ۷. نتایج ارتباط و هماهنگی

- افزایش امنیت: هماهنگی بین پلیس و دستگاه قضایی، به طور مستقیم به افزایش امنیت و آرامش در جامعه منجر می‌شود.
- کاهش جرایم: با همکاری این دو نهاد، می‌توان از وقوع جرایم پیشگیری کرد و مجرمان را به سزای اعمالشان رساند.
- افزایش اعتماد عمومی: تعامل مثبت بین پلیس و دستگاه قضایی، اعتماد عمومی به این دو نهاد را افزایش می‌دهد و مردم را به همکاری با آنها تشویق می‌کند.
- ارتقای جایگاه عدالت: با اجرای صحیح و عادلانه قانون، جایگاه عدالت در جامعه تقویت می‌شود (منظمی تبار، دوستدار، سمیعایی، ۱۴۰۱: ۲۲).

۳. ۸. نمونه‌های تعامل و هم افزایی

- گشت‌های مشترک: گشت‌های مشترک نیروی انتظامی و مأموران قضایی در نقاط حساس و جرم‌خیز، می‌تواند بازدارندگی بیشتری در برابر وقوع جرم داشته باشد.
- برگزاری دوره‌های آموزشی مشترک: برگزاری دوره‌های آموزشی برای کارکنان نیروی انتظامی و قضات، سطح دانش و مهارت آنها را در زمینه مقابله با جرایم و اجرای قانون افزایش می‌دهد.
- ایجاد سامانه اطلاعاتی مشترک: ایجاد سامانه اطلاعاتی مشترک، به اشتراک‌گذاری اطلاعات و تسریع در رسیدگی به پرونده‌ها کمک می‌کند.

۴. سوال پژوهش

تعامل و هم افزایی دادگستری با نیروی انتظامی چه نقشی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان استان سمنان دارد؟

۵. روش شناسی پژوهش

این پژوهش، از حیث هدف، از نوع کاربردی و از نظر ماهیت و نوع روش پژوهش، توصیفی-تحلیلی از نوع اسنادی است؛ و در خصوص جمع‌آوری اطلاعات مربوط به ادبیات و پیشینه‌ی تحقیق از روش کتابخانه‌ای و اسنادی (شامل کتاب‌های دانشگاهی، پایان‌نامه‌ها، مقالات و پایگاه‌های

اطلاعاتی) از طریق فیش برداری استفاده شده است. این پژوهش به نگاهی به تعامل و هم افزایی دادگستری با نیروی انتظامی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان استان سمنان می پردازد.

۶. محدوده و قلمرو جغرافیایی پژوهش

استان سمنان یکی از پهناورترین استان‌های کشور ایران است. شهر سمنان، مرکز و پرجمعیت‌ترین شهر این استان است. مساحت این استان برابر با ۹۷۰۴۹۱ کیلومتر مربع است. که ۵٫۹ درصد مساحت کل کشور را شامل می‌شود و از نظر مساحت، هفتمین استان ایران محسوب می‌شود. این استان از جانب شمال به استان‌های خراسان شمالی، گلستان و مازندران، از جنوب به استان‌های خراسان جنوبی و اصفهان، از شرق به استان خراسان رضوی و از غرب به استان‌های تهران و قم محدود است. جمعیت این استان در سال ۱۳۹۵ بالغ بر ۷۰۲/۳۶۰ نفر بوده است. این استان در همسایگی ۸ استان که از پرجمعیت‌ترین استان‌های این کشور هستند قرار دارد.

شکل ۱- نقشه استان سمنان

۷. یافته ها

یافته ها در پاسخ به سوال پژوهش نشان می دهد که تعامل و هم افزایی دادگستری و نیروی انتظامی به معنای هماهنگی و تعامل مؤثر این دو نهاد در اجرای عدالت و حفظ نظم و امنیت است. تعامل دادگستری و نیروی انتظامی ؛ کلید افزایش امنیت و اعتماد اجتماعی شهروندان علی الخصوص زنان جوان در استان سمنان است. نیروی انتظامی با اجرای طرح مبارزه با اراذل و اوباش و طرح پیشگیری از جرم امنیتی پایدار برای جامعه علی الخصوص زنان جوان به ارمغان می آورد و دادگستری نیز با حمایت قضایی از نیروی انتظامی آنها را در این زمینه کمک می کنند. این تعامل

و هم افزایی با خدمت رسانی و مسئولیت پذیری و تلاش مضاعف نیروی انتظامی نقش مهمی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان ایفا می کند، این تعامل و هم افزایی مجموعه انتظامی و قضایی، تضمین کننده امنیت اجتماعی پایدار در سطح استان خواهد بود. به عبارتی تعامل و هم افزایی بین دادگستری و نیروی انتظامی، یک رکن اساسی در تامین امنیت اجتماعی عموم مردم علی الخصوص زنان جوان است و باید با برنامه ریزی دقیق و اجرای صحیح، به ارتقای امنیت و آرامش در جامعه کمک کند. همدلی و تعامل دستگاه های انتظامی و قضایی عامل مهم ارتقای امنیت اجتماعی در جامعه است. این تعامل و هم افزایی موجب رفع مشکلات فی مابین می شود. نقش نیروی انتظامی و تعامل آن با دستگاه قضایی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان در استان سمنان موثر بوده است. تعامل و هم افزایی میان دادگستری به عنوان مدافع حقوق مردم و فراجا به عنوان مجری قانون، نقش مهمی در تحقق عدالت و رعایت حقوق شهروندی و در نهایت ارتقای امنیت اجتماعی دارد.

۸. بحث و نتیجه گیری

اهمیت نیروی انتظامی را باید در اهمیت امنیت اجتماعی دانست. هر اندازه که امنیت برای یک ملت و یک کشور مهم است، به همان اندازه باید به حافظان امنیت - که یک مظهر برجسته ای آن، نیروی انتظامی است - اهمیت داد. امنیت، فرآیند پیچیده ای است که با مشارکت و تعامل دو سازمان یعنی دادگستری با نیروی انتظامی صورت گرفته است که هرچه قدر میزان تعامل بین این دو نهاد در فرآیند امنیت اجتماعی بیش تر و بهتر باشد، احتمال ارتقای امنیت اجتماعی سریع تر و دقیق تر انواع امنیت بالاتر می رود و بالعکس. امنیت اجتماعی یکی از ارکان بنیادین هر جامعه ای به شمار می آید که تاثیر مستقیمی بر کیفیت زندگی افراد و عملکرد اقتصادی و فرهنگی جامعه دارد. تعامل و هم افزایی موثر بین مراجع انتظامی و دادگستری، نه تنها به افزایش امنیت و نظم عمومی کمک می کند، بلکه موجب تسریع در روند رسیدگی به پرونده های قضایی نیز می شود. فهم درست وظایف و اختیارات هر کدام از این نهادها، می تواند به ایجاد یک سیستم حقوقی کارآمد و عادلانه منجر شود. تعامل و همکاری بین دستگاه قضایی و پلیس در تامین امنیت اجتماعی زنان امری ضروری و حیاتی است. این دو نهاد، به عنوان ارکان اصلی حفظ نظم و امنیت، باید در تعامل و هماهنگی کامل با یکدیگر عمل کنند تا از بروز و گسترش جرم و ناامنی جلوگیری شود. ارتباط و هماهنگی بین دستگاه قضایی و پلیس برای حفظ امنیت اجتماعی از اهمیت بالایی برخوردار است. این تعامل شامل همکاری در پیشگیری از وقوع جرم، کشف جرم، تحقیقات قضایی، و اجرای احکام است. بنابراین برای آنکه تعامل و هم افزایی نیروی انتظامی با دادگستری در حوز امنیت بتواند به بهترین شکل ممکن نمود پیدا کند و قابلیت اجرایی بیابد، نیازمند همکاری، مشارکت و تعامل

نیروی انتظامی با قوه قضائیه می باشد. در نتیجه این همکاری، امنیت اجتماعی تقویت شده و اعتماد عمومی به دستگاه‌های قضایی و انتظامی افزایش می‌یابد. بر همین اساس هدف کلی این پژوهش، نگاهی به تعامل و هم‌افزایی دادگستری با نیروی انتظامی در ارتقای امنیت اجتماعی زنان جوان استان سمنانمی باشد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که از بین سازمان‌ها، دادگستری و بسیج، سهم بیشتری در هدایت امنیت اجتماعی به همراه تعامل با نیروی انتظامی دارند. نیروی انتظامی می‌تواند از طریق برنامه‌های آموزشی و فرهنگ‌سازی پلیس و تعامل آن با دستگاه قضایی در ارتقای امنیت زنان جوان در استان سمنان مؤثر باشد. به طور خلاصه، تعامل و هم‌افزایی بین دادگستری با نیروی انتظامی، کلید موفقیت در ارتقای امنیت اجتماعی است. با تقویت این تعامل، می‌توان شاهد کاهش جرایم، افزایش اعتماد عمومی و در نهایت، ارتقای کیفیت زندگی در جامعه بود. در نهایت تعامل و هم‌افزایی بین دادگستری با نیروی انتظامی یک ضرورت برای حفظ امنیت و آرامش جامعه است. با تقویت این همکاری و بهره‌گیری از تمام ظرفیت‌های موجود، می‌توان گام‌های مؤثری در جهت کاهش جرم و جنایت و ارتقای امنیت اجتماعی برداشت. به عبارتی، تعامل و هماهنگی بین دستگاه قضایی و پلیس برای حفظ امنیت اجتماعی و ایجاد جامعه‌ای امن و آرام ضروری است. تعامل و همکاری مستمر میان نهادهای قضایی و انتظامی در استان سمنان جلوه‌ای از اقتدار نظام و ضامن اجرای دقیق عدالت در جامعه است. با توجه به نتایج حاصل از نقش تعامل پلیس با دستگاه قضایی، پیشنهادات کاربردی بشرح ذیل ارائه می‌گردد.

۱.۸. پیشنهادهای کاربردی

تسریع در تصویب لوایح تشکیل پلیس قضایی که سال‌هاست بلا تکلیف مانده است. در صورتی که هم مسئولین قضایی و بسیاری از خبرگیان پلیسی، احیای آن را گام مهمی در راستای افزایش تعامل و هم‌افزایی دادگستری با نیروی انتظامی می‌دانند، می‌تواند کمک بزرگی به ارتقای تعامل پلیس و دستگاه قضایی در فرایند پیشگیری و کشف جرم کند.

- برگزاری جلسات مشترک بین مقامات انتظامی در سطوح عالی سازمان با مسئولان دادگستری برای بررسی مسائل و مشکلات امنیتی و تبادل نظر در خصوص راهکارهای بهبود وضعیت.
- ایجاد واحدهای قضایی ویژه برای رسیدگی به پرونده‌های امنیتی و جرایم خاص.
- بهره‌گیری از فناوری‌های نوین و سیستم‌های اطلاعاتی مشترک برای تبادل اطلاعات و مستندات بین پلیس و دستگاه قضایی.
- آموزش مشترک کارکنان قضایی و انتظامی برای ارتقای سطح دانش و مهارت‌های آنها در زمینه مسائل امنیتی و قضایی.

- تشکیل کارگرو ویژ در فراجا به منظور شناسایی فرصت های پیش رو در جهت پیاد سازی برنامه های مورد نظر لام است این کارگرو ضمن شناخت کامل از وظایف و مأموریت های قوه قضائیه، زمینه های همکاری مشترک را شناسایی نمایند و از این طریق بتوانند در مواردی نیز منابع لازم برای اجرایی نمودن برنامه های تخصصی خود را جذب نمایند.

منابع

الف) منابع فارسی

۱. اخلاقی، محمدسعید، مقیمی، مهدی، میلانی، علیرضا (۱۳۹۹). طرح الگوی تعامل ناجا با قوای سه گانه در حوزه پیشگیری از جرم، فصل نامه علمی امنیت ملی، ۱۰(۳۶)، ۲۷۱-۳۰۶.
۲. افشاری، فاطمه، اکبری، مینا (۱۴۰۳). نقش قوه قضائیه در تأمین امنیت روانی شهروندان در راستای احیای حقوق عامه، مجله میزان حقوق عامه، ۱(۱)، ۱۲۸-۱۰۳.
۳. امامت، حمیدرضا (۱۳۸۶). امنیت اجتماعی، فصل نامه راهبرد، ۱۵(۴۵)، ۲۴۷-۲۷۵.
۴. حقیقی، سامان (۱۴۰۴). امنیت اجتماعی و اهمیت آن، تهران: انتشارات بوم سازه سیویلیکا.
۵. جزینی، علیرضا، نوائی، مجید، محمدی سعید (۱۳۹۲). تعامل نیروی انتظامی با بسیج در پیشگیری از جرایم امنیتی، نشریه پژوهش های اطلاعاتی و جنایی، ۸(۳۰)، ۷۵-۱۰۲.
۶. دعاگویان، داود، هندیانی، عبدالله، یآوری، امیرحسین، عبدی نژاد، صالح، عزیزی، سودابه (۱۳۹۷). آسیب شناسی تعامل پلیس و دستگاه قضایی در فرآیند جرم یابی، نشریه پژوهش های اطلاعاتی و جنایی، ۱۳(۵۰)، ۱۸۵-۲۰۸.
۷. رفیعیان، مجتبی، پیری، اسماعیل، حیدری، سامان (۱۴۰۰). ارزیابی و تحلیل شاخص های امنیت اجتماعی استان های کشور، فصل نامه علمی برنامه ریزی منطقه ای، ۱۱(۴۴)، ۳۸-۱۷.
۸. شیدائیان، زینب (۱۴۰۰). مؤلفه های مدل مطلوب روابط دادرسا و پلیس در نظام دادرسی کیفری جمهوری اسلامی ایران، مجله حقوقی دادگستری، ۱۵(۱۱۴)، ۲۷۳-۲۴۵.
۹. شیرین نژاد، سیدعلی، حسینی، مهدی (۱۴۰۲). مروری بر مفهوم تعامل در سازمان، کنفرانس ملی چالش ها و راهکارهای نوین در مدیریت، حسابداری و بیمه.
۱۰. عباسی، فرید، صولتی، جلیل، دهانی، ادهم (۱۴۰۱). بررسی مفهوم امنیت اجتماعی، هجدهمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی.

۱۱. عبدالرحمانی، رضا، حبیب‌زاده، اصحاب(۱۳۹۵). نقش ارتباطات بین سازمانی نیروی انتظامی در ارتقاء امنیت عمومی (مورد مطالعه: شهر بندرعباس)، فصل نامه مطالعات مدیریت انتظامی، ۱۱(۲)، ۲۶۱-۲۹۰.
۱۲. کریمی، محمد(۱۴۰۴). هم افزایی در سازمان با راهکار کلیدی و بررسی انواع آن، سایت رسا سامانه افق.
۱۳. محسنی، رضاعلی (۱۳۸۸). تحلیل جامعه شناختی امنیت اجتماعی و نقش آن در کاهش جرم و آسیب های اجتماعی، نشریه پژوهش نامه نظم و امنیت انتظامی، ۲(۴)، ۲۳-۱.
۱۴. محمودی، حسین، مندنی، اسلام(۱۳۹۵). بررسی نقش پلیس و تعامل آن با دستگاه قضایی در کاهش میزان بزهکاری، کنفرانس بین المللی آینده پژوهی، علوم انسانی و توسعه
۱۵. منظمی تبار، جواد، دوستدار، رضا و سمیعایی، محمد(۱۴۰۱). آسیب شناسی تعامل پلیس و قوه قضائیه در پیشگیری از جرم، فصل نامه پژوهش های مدیریت انتظامی، ۱۷(۲)، ۳۳-۲۶.
۱۶. میرفردی، صمد، کوشا، ارسلان (۱۳۹۴). بررسی نقش پلیس و تعامل آن با دستگاه قضایی در کاهش میزان بزهکاری طی ده سال گذشته در استان بوشهر، فصل نامه امنیت پایدار انتظامی، ۶(۲۳)، ۷۱-۵۷.

(ب) منابع انگلیسی

17. Buzan, B, Wæver, O, Wæver, O, & De Wilde, J. (1998). Security: A new framework for analysis. Lynne Rienner Publisher.
18. Punch, Maurice (2017). Time management in police organizations
19. Jones, Elizabeth (2004). Organizational communication challenges the new century: International communication Association Journal of communication.
20. 54(4), pp 588-816 .Gazzola, P., Del Campo, A.G. and Onyango, V.,)2019(. Going green vs going smart for sustainable development: Quo vadis?. Journal of cleaner production, 214, pp.881-892.